

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ AZ OROSZUL TANULÓ DIÁKOK BUDAPESTI UTAZÁSÁRÓL

Iskolánkban második idegen nyelvként nem csak a német és a francia nyelv választható, hanem az orosz nyelv is. Ebben az évben először fordul elő, hogy minden évfolyamon (9. - 13.) van egy lelkes diákcsoportunk, akik az orosz nyelvvel és kultúrával szeretnének megismerkedni.

Eddig irigykedve néztük társainkat, amikor lázas izgalommal készültek a német vagy francia utazásra, illetve cserepartnerük fogadására.

Rövid töprengés és kutatás után rájöttünk, hogy mi is tudunk varázsolni egy kis orosz hangulatot. 2013. november 27-én három tanárunk és egy diákunk orosz anyanyelvű anyukája kíséretével elutaztunk Budapestre. Kettős célunk volt. Először az Orosz Kulturális Központ (Российский Культурный Центр) vendégfogadását élveztük. Rendkívül felkészülten és kedvesen vártak minket. Egy csodálatos népművészeti kiállításon betekintést nyerhettünk az egyes földrajzi régiók jellegzetes kézműves kincseinek elkészítésébe és persze gyönyörködhattunk a kiállított tárgyakban. Egy diákunk még a tojásfestést is kipróbálhatta.

Ezután a könyvtárban kaptunk tájékoztatást az ott fellelhető kiadványokról, hanganyagokról. A virtuális fiáléban (Русский музей: виртуальный филиал) pedig a szentpétervári Orosz Múzeummal ismerkedhettünk meg. Sokunk számára ez volt az első virtuális múzeumlátogatás, amit annyira élveztünk, hogy szinte harcolni kellett a számítógépekért.

Ljudmilla tanárnő azután visszahozott minket a valóságba. Kezdeti féltékenységünket nagyszerűen oldotta mosolyával, humorával és állandó biztatásával. Egyik legemlékezetesebb emlékünk minden bizonnyal a csinos tanárnő mini orosz órája marad. Az óra után még volt egy kis időnk Szentpétervár szépséges nevezetességeit csodálni egy vetítés keretében, majd a sok szellemi táplálék után „valóságosat” is kaptunk: igazi orosz szakács orosz ételeket főzött nekünk. Megkóstolhattuk a borscsot (káposztaleves), a pelmenyit (tésztába töltött darált hús tejföllel) és a káposztás pirogot.

Ebéd után átsétáltunk a Terror Háza Múzeumba, ahol a híres Nöbel - díjas író, Szolzsenyicin emlékére rendezett kiállítást néztük meg. Nagyon sok új dolgot tudtunk meg az íróról és családjáról, valamint a Gulág-beli gyötrelmes életéről.

Örömünket még az is fokozta, hogy –bár reggel még egy kicsit csípős volt a levegő-, de csodálatos napsütésben tölthettük a napot, kényelmesen utazva mindenhová. Jókedvünket még az is fokozta, hogy Natasa néni megígérte, hogy felveszi a kapcsolatot szentpétervári barátjánőjével, aki gimnáziumi angoltanár. Talán nekünk is sikerülhet találni egy csereiskolát és akkor legközelebb már azokról az élményekről is tudósíthatunk.